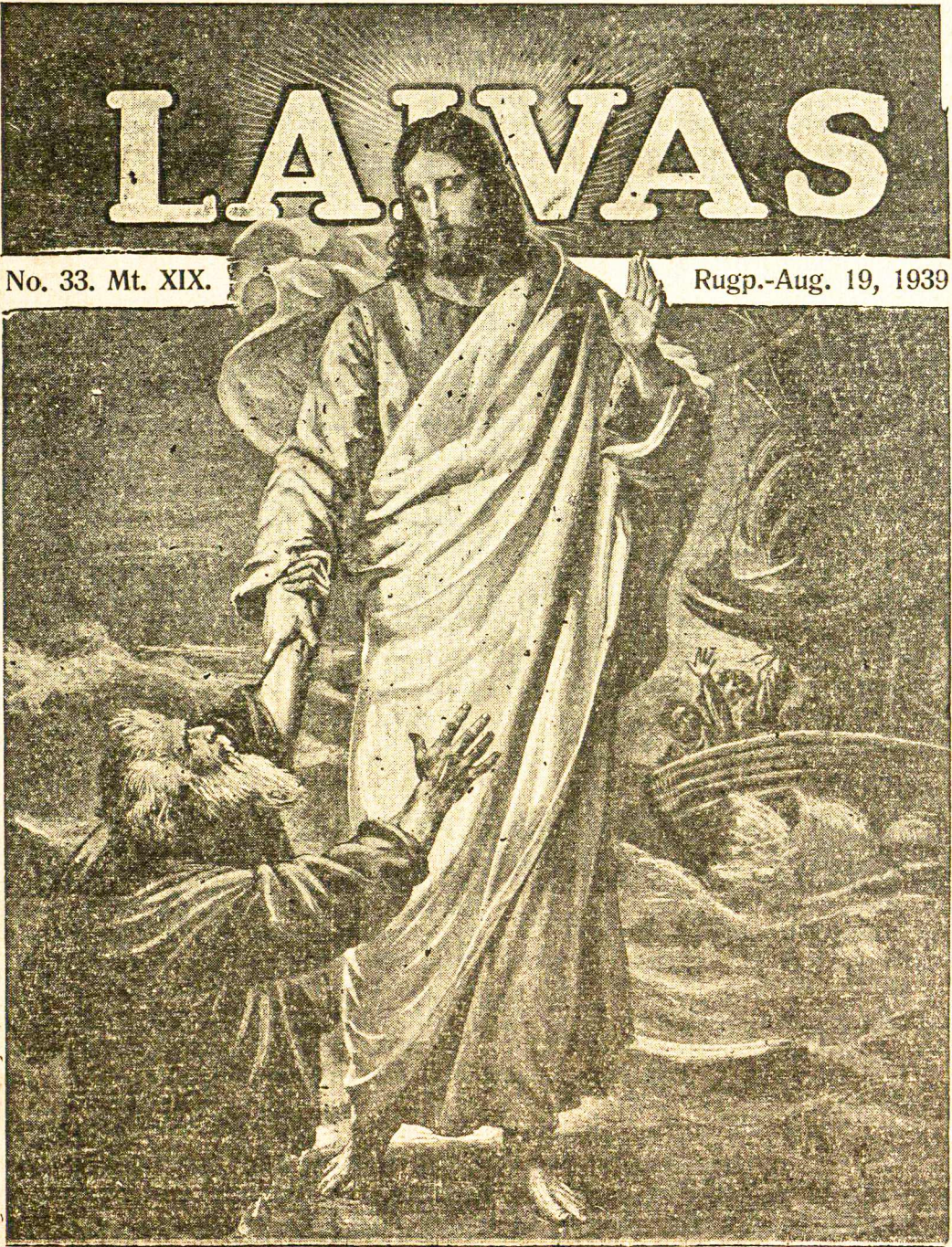

KRISTAUS KARALIAUS

LAIVAS

No. 33. Mt. XIX.

Rugp.-Aug. 19, 1939

FOR THE
REPUBLICAN
SOCIETY

XII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

LEKCIJA

Šv. Luk. 10, 23—37

ANUO metu Jėzus tarė savo mokyti-
niams: Palaimintos akys, kurios mato,
ką jūs matote. Nes sakau jums: daug
pranašų ir karalių norėjo matyti, ką jūs
matote, bet nematė, ir girdėti, ką jūs girdi-
te bet negirdėjo. Štai vienas įstatymo žino-
vas ėmė jį gundyti ir sakė: Mokytojau, ką
aš turiu daryti, kad laimėčiau amžinąjį gy-
venimą; Jis paklausė jį: Kas parašyta įsta-
tyme? Kaip skaitai? Tas atsakydamas, ta-
rė: Mylėsi Viešpatį, savo Dievą visa savo
širdimi, visa savo siela, visomis savo jėgo-
mis, visomis savo mintimis ir savo artima,
kaip pats save. Jis jam tarė: Gerai atsakei;
tai daryk ir būsi gyvas. Bet anas, norėda-
mas pats save pateisinti, tarė Jėzui: Ir kas
gi mano artimas? Atsiliepdamas Jėzus ta-
rė: Vienas žmogus ėjo iš Jeruzalės į Jeriką.
Jis pateko tarp galvažudžių. Tie apiplėsė jį,
ir sužeidė jį, nuėjo sau, palikdami jį pus-
gyvį. Atsitiko, kad tuo pačiu keliu ėjo vie-
nas kunigas ir matydamas jį, praėjo. Taip
pat ir levitas, atsiradęs toje vietoje, jį matė
ir praėjo. Vienas gi keleivis samaritonas
ėjo pro jį ir jį pamatęs buvo gailėstingumo

EVANGELIJA

2 Kor. 3, 4—9

BROLIAI: Tokį pasitikėjimą Dievu mes
turime per Kristų, ne kad mes būtumėm
savaime tinkamai ką nors manyti lyg iš
savęs, bet mūsų tinkamumas yra iš Dievo,
kurs ir padarė mus tinkamus būti naujos
Sandaros tarnais ne raide, bet dvasia. Nes
raidė užmuša, dvasia gi gaivina. Jei mirties
tarnystė, raidėmis pažymėta akmenyse, buvo
tokioje garbėje, kad Izraelio vaikai negalė-
jo pažvelgti į Mozės veidą dėl jo veido spin-
dėjimo, kurs tačiau turėjo išnykti, kaip gi
nebus didesnėje garbėje dvasios tarnystė.

sujudintas. Jis prisiratino, aprišo jo žai-
das, užpylęs aliejaus ir vyno, užkėlė jį ant
savo gyvulio, nugabeno į užėigą ir rūpinosi
juo. Kitą dieną jis išsiėmė du denaru, pa-
davė užėigos savininkui ir tarė: Rūpinkis
juo ir jei ką viršaus išleisi, aš sugrįžęs tau
atiduosiu. Kas iš šitų trijų tau rodosi bu-
vęs artimas to, kurs pateko tarp galvažu-
džių? Jis atsakė: Tas, kurs jam parodė gai-
lestingumo. Jėzus jam tarė: Tik ir tu daryk
panašiai.

SU TAVIM, MARIJA!

Su tavim, Marija, mūs dienos ir metai
Vienodai džiaugsmingu rytojumi žydi;
Su tavim vidunakčių vėliavos juodos,
Plasnojančią saulę iš tolo atlydi.

Su tavim mes žengiam laisvi ir galingi...
Keliai mūs į dangų ir žemėje ryškūs...
Mums atviros angos šalių nematytu...
Pakalnių vilionė, kaip sapnas išblyškus...

Su tavim, Marija, mes viešpačiai žemės
Šypsodami žengiam virš dulkančių turtų
Kad tavo džiaugsmas ir pasaulio Golgotos
Saulėtam dangui mūsų širdis užburtų.

J. Augustaitytė-Vaičiūnienė

Erškėčių vainikai, Golgotos ir Kryžiai —
Akimirksnio mirtos. Nuo lopšio iki kapo
Siela kaip gintaras gilybėj, skaidrėja,
Kada mūsų žingsniai su tavo sutapo.

Nuskinti žiedai, kuriuos žemė ūgdė —
Akimirksnio šypsio be amžino vardo...
Kol tavo palaimintos rankos mus veda,
Sieloj kuriam dangų, kurį žemė ardo...

MOTINA PAS SŪNŲ

MALONU ir gražu žiūrėti į tokias šeimynas, kur vienas kitą myli, viens kitam stengiasi pagelbėti, kur vieno džiaugsmas yra visų džiaugsmu, vieno skausmas — kitų skausmu. Kai vienas kur nors išvyksta, tai kiti jo ilgisi, laukia; ilgiau užtrukus, sielojas, nerimsta, ieško.

Tokia jaukia šeimynėle buvo Šv. Šeima. Visų jos narių širdyse degė vienas kito meilė, visi dirbo, krutėjo, viens kitam padėdami. Kai Jėzus užtrunka kiek laiko ilgiau bažnyčioje, rūpesčių prispausta Motina su savo vyrų ieško Jėzaus Jeruzalės mieste ir suradę sudžiunga dideliu džiaugsmu.

Gyvenimas bėgo, kaip bėga šiandien. Šv. Juozapas baigia ant savo Auklėtinio rankų šios žemės gyvenimą. Neilgai ir teko Jėzui gyventi. Mirė Jis kryžiaus mirtimi, vaduodamas žmoniją iš nuodėmių ir atidarydamas jai dangų. Skausmo perverta širdimi stovėjo Motina po Sūnaus kryžiumi, kai atidavė Savo gyvybę už žmonijos gyvybę. Skausmas draskė Jai širdį, kai į rankas

paėmė negyvą savo mylimiausiąjį Sūnų ir paguldė Jį į karstą.

Sūnus savo dieviškąja galybe pergalėjo mirtį. Jis, kėlęs iš karsto, įžengė į dangų pas savo dieviškąjį Tėvą. Vienui viena kūniškai atskirta nuo savo Sūnaus, Motina pasiliko šioje ašarų pakalnėje. Kiekviena motina ilgisi išvykusio savo sūnelio, tuo labiau Dangiškoji Motina, apimta begalinės meilės, ilgėjosi savo Sūnaus. Ir Sūnaus meilė Ją numarino. Angelų būriai su didžiu džiaugsmu nulydėjo jos skausmą, o paskui ir kūną pas numylėtąjį Sūnelį.

Marija buvo ne tik Jėzaus Motina. Ji buvo ir yra visos žmonijos Motina. Ji myli kiekvieną žmogų. Mes Jos neverti vaikeliai, mes dažnai pamirštame savo Geriausiąją Motiną. Bet Ji nežino, kas yra pamiršti savo vaikelius. Todėl iš mūsų pusės tinka ir dera nustatyti sūniškus santykius. Tebus Jai pagarba, meilė, atsidavimas bei sekimas Jos dorybių gyvenimo bėgyje. Motina troško visą gyvenimą būti su Sūnumi ir, atitraukus Jam valandėlei, nerimo. Jam mirus, dvasiniu būdu susijungė su Juo. Kaip Motina ilgėjosi Sūnaus, taip mes, Jos vaikai nuolat ilgamės ne Sūnaus, bet Prietelio, kurs dėl mūsų gyvybės nesigailėjo. Kaip Motina savo mintimis nuolat gyveno su Sūnumi, taip ir mūsų mintys tenepasilieka kasdieniuose darbuose, o telieka pas Geriausiąjį Prietelių. Tik šiaip gyvendami būsime Brangiausios Motinos vaikai. Kai negyvensime ne vien žemiškuoju, bet ir dangiškuoju gyvenimu. Taip ir mums pridera gyventi. **Kl. K.**

- Ką duotų velnias už tavo sielą?
- Visą pasaulį.
- Ką duotų Kristus?
- Visą savo kraują.
- Ką tu pats duodi?
- Rodos, nieko.

* * *

Nuodėmė nėra kliūtis mūsų meilei Dievui nei Dievo meilei mums, jei tarp nuodėmės ir mūsų stoja atgaila ir pasitikėjimas.

Miegančios Sąžinės Pabuskit!

VARGŠĖ moterėlė, sunkiai dirbusi, šaltį kentėjusi per dieną, vakare atsiklaupusi meldžiasi, mušasi į krūtinę, tardama: “**Viešpatie, pasigailėk manęs nusidėjėlės!**” Ką ji taria, tai ji ir jaučia. Ji rūpinasi atsiminti, ar nepadariusi ko nors blogiau, negu daryti reikėjo. Kas mėnuo, rasi, ir dažniau ji visą šeštadienio popietį ir sekmadienio rytą stropiai kvočia savo sąžinę ir eina išpažinties, ne vien apgailėdama pastebėtuosius savo gyvenimo trūkumus, bet ir stipriai pasiruošdama jų vengti, visus savo veiksmus tobulinti.

Aukštuosius mokslus tėvų lėšomis ir vargu išėjęs šviesuolis, šeštadienio pirmąjį pusnaktį praleidęs prabangioje operoje, o ant-rą nakties dalį gal net su svetima žmona išsibastęs, neramiai pramiegojęs visų Mišių laiką, sekmadienio popietyje sėdi gilioje, minkštoje kėdėje, rūkydamas brangų tabaką. Tas ponas gauna tokią algą, kad iš jos išgyventų dešimt rankpelnių šeimų, bet jam ir tokio atlyginimo negana. Jis svarsto, kaip čia prisitaikius prie suvarginto valstybės, ar žmonės išdo, ir kokia suktybe iš jo išgrie-bus tikrai stambų pluoštą pinigų.

Į tarpą jo gudrių minčių kažin kaip įkli-va jo motinos vaizdas, kaip ji meldavosi ir atgailodavo. Tas atsiminimas jį erzina. Jis atsistoja, ir, garsiai nusispioves į brangią spiovyklą, širdyje keikia, kad dar neišny-ko žmonėse atgaila, malda ir tikėjimas į Dievą.

Du žmogų prisiminėme ir matome, kad minėtoji moteriškė yra nepalyginamai aukš-tesnė už minėtąjį vyrą. Ji yra žmogus, o jam sunku, būtų net pripažinti tą garbingą vardą. Ji turi sąžinę, o jis ne. Iš tos mote-riškės eina ir kyla šviesa, o iš to vyro tik tamsa ir blogybė. Rasi, jis yra jos kūno sūnus, bet jos dvasia jam svetima. Sveti-ma ir žalinga jėga jį nutolino nuo jos. Jis nutolo ir nusmuko dėl to, kad jis nesuprato, kaip brangi yra dvasia ir sąžinė. Juk jis būtų galėjęs suderinti mokslą ir ištaigas su dvasios kultūra. Deja, jis to nepadarė!

Kaip žiedas yra aukščiausioji, gražiausio-

ji, tobuliausioji gėlės dalis, taip ir sąžinė žmoguje. Kam rūpi savojo asmens vertybė, tam turėtų rūpėti ir sąžinės jautrumas, stip-rybė ir neklystančioji šviesa. Kaip visa ki-ta žmoguje gali sugesti, taip gali susirgti bei atbukti ir sąžinė. Kaip protą lavina mo-kykla, kaip sportas mankšto raumenis, taip ir sąžinė yra reikalinga ne vien priežiūros, bet ir mankštos ir kitų dar svarbesnių to-bulinimo priemonių.

Vieni žmonės savo sąžinės neprižiūri, ne-saugoja, nelavina, nes tų visų veiksmų jie nemėgsta. O kiti mato daugelį neišlavintų, nemokytų sodiečių turint jautrią, skaisčią sąžinę ir dėl to mano, kad sąžinei visai ne-reikia jokios pagalbos, kad ji gali būti to-bula ir be jokio lavinimosi. Tačiau tai yra klaida.

Visos skaisčios ir kilnios sielos, taip daž-nai pasitaikančios beraščiuose bemoksluose žmonėse, nėra be kultūros. Tik pažiūrėki-me, kaip tie žmonės kasdien rytais ir vaka-rais meldžiasi. Tai jų sąžiningumo pratyba. Kai jų lūpos kruta, tardamas nepainius mal-dos žodžius, jų širdys kreipiasi į Dievą, į idealų idealą, ir, bekildamos aukštyn, valo savuosius jausmus: stiprina geruosius, iš-meta bloguosius, arba nors susilpnina juos.

Jei kam rodosi, kad tas prastutis bemokslis žmogaus veiksmas, vadinamas malda, lie-ka be atgarsio, be atsakymo iš dangaus, tas klysta. Dievas netyli, bet Dievo kalba ne to-čia kaip žmonių. Jis nesako žodžių, bet jis nuolat primena ir rodo linkmę paties žmo-gaus jausmams ir mintims, o tie jausmai su mintimis, nustato mūsų veikimo kelius. Tai toks yra Dievo atsakymas į beraščio žmo-gaus maldą: jo sąžinės išstbulinimas.

Už beraščius ir bemokslus dažnai net šimteriopai tamsesni yra tie, kuriems rodo-si, kad maldos tereikia vien beraščiams. Ga-lima būti pagirtu pasaulyje filosofu ir vis dėlto tamsesniu už beraštį. Sąžinės būklė nesuskaitomais atvejais tai parodo. Tik mes kada nors geriau supraskime sąžinės reikšmę žmogaus gyvenime ir maldos nau-dą sąžinės grynumui palaikyti.

Kaip javai neauga nesėjami, neiđirbus žemę, taip ir sąžinė nesusitvarko be išminčių pastangų. Mūsų katalikai sodiečiai, besilaikydami savo tikybos, meldžiasi, atgailoja, pasninkauja, nuolat prisimena V. Jėzaus skelbtąsias tiesas. Tais visais būdais jie savo sąžinę sutvarko, jei tiktai ardančioji miesto mada, arba asmens sugedimas netrukdo.

Mūsų šviesuoliai eina mokslus, bet visame tų mokslų plote, visoje švietimo sąrangoje, visai nieko nėra sąžinei valyti, ugdyti, stiprinti. Tikyba tebėr dėstoma mokyklose. Bet visas mokyklos gyvenimas nė kiek nesuderintas su tikyba. Tikybai tebėr palikta jos apeiginė dalis, bet gyvenimą derinti su tikyba anaipatol mokykla nebando. Taip susidaro, kad turėdami savo šalyje daug užsirašiusiųjų katalikais, turime daug nesąžiningų žmonių.

Užaugę būdami, savo protą turėdami, savo naudą brangindami, savo sąžinės reikalus žinodami, — patys aprūpinkime juos. Kasdien prausime burną, kasdien šukuojame plaukus, dažnai valomės rūbus: taigi nepalikime nė sąžinės neaptvarkę. Evangelija yra jai lyg veidrodis, parodąs ko jai trūksta. Atgaila ir sąžinės kvotimas pašalina tuos trūkumus ir visas pavojingas dvasios ligas, o malda, kaip kūnui valgis, palaiko stiprybę ir didina jėgas.

Laimingas tas žmogus, kuris turi savo sąžinę tvarkoje ir yra išmokęs savo vaikus ją branginti bei saugoti. Mokslas ir gerovė nemaloni be santaikos šeimoje. Kai vyras, moteris ir visi vaikai yra sąžiningi, tuomet ir didžiausio šviesuolio namai virsta jam laimės židiniu. Dieve duok, kad tokių židinių mūsų šalyje būtų tiek, kiek joje yra šeimų!

Vysk. Pr. Būčys, M.I.C.

Senovės Šventieji Apie Jėzaus Širdies Garbinimą

JĖZAUS Širdies garbinimas yra palyginti nauja maldos praktika. Ji katalikiškajame pasaulyje paplito 19-me amžiuje, o pas mus Lietuvoje — 20-jo amž. pradžioje. Tretininkams gerai žinoma, iš kur kilo švenčiausios Širdies garbinimas. Bet tas garbinimas nebuvo svetimas ir senovėje, nors nebuvo oficialiai įvestas ar Bažnyčios aprobuotas.

Štai keletas ištraukų ir garsesniųjų šventųjų raštų.

Šv. Augustinas viename maldų rinkinelyje taip meldžiasi: “Lioginas ietimi atvėrė Kristaus šoną; aš ten įėjau, prisiglaudžiau prie Dievo širdies ir radau čia ramybę”.

Šv. Bernardas: “Mes trokštame įeiti į Tavo saldžiausiąją Širdį ir įsitikinti, kaip gera joje ilsėtis. Įleisk mus pas save, kad galėtume džiaugtis ir linksintis, ir niekas nebeįstengs mūsų atplėšti nuo Tavęs. O, kaip saldu ir malonu gyventi tavo Širdyje!”

Šv. Bonaventūra: “Štai atviras visų dangiškųjų kvapusių aruodas! Atviri dangaus vartai; kareivio ietis pašalina uždangą. Štai atviras amžinosios meilės ir išminties lobynas!.. O siela, tavo saldžiausias Sužadėtinis atvėrė savo šoną, kad tau atiduotų savo širdį!”

Šv. Kliara (mirė 1253 m.) kasdien sveikino ir garbino švenčiausiąją Jėzaus Širdį ir šitoje maldos praktikoje rado daug dangiškosios paguodos ir nepaprastų malonių.

Šventasis tretininkas, grafas Elzearas (m. 1323), taip rašė savo žmonai, šventajai Delfinai: “Tu susirūpinusi mano sveikata ir norėtumei išgirsti apie mane naujienų. Nuėik kuo dažniausiai pas mieląjį Jėzų švenčiausiame Sakramente, įeik į Jo švenčiausiąją Širdį. Ten tu mane rasi, mieloji; ten mano butas!”

Šv. Kotryna Sienietė (m. 1380) karštos maldos metu pareiškė dovanojanti Išganytojui savo širdį. Ir ji buvo apdovanota laimingu regėjimu: Jėzus išėmė iš krūtinės savo Širdį ir atidavė savo nužemintai tarnaičiai.

Šv. Gertrudos apreiškimuose skaitome, kaip jai kartą pasirodė šv. Jonas Evangelistas, paėmė ją už rankos ir vedėsi, sakydamas: “Eikš su manim, mano Viešpaties išrinktoji, ir pasilsėk saldžiausioje Jo Širdyje, kurioje pilna visokių laimės turtų. Ji yra šventų Šventoji, kuri traukia į save dangaus ir žemės mylinčias širdis”.

Žmogus Tampa Tuo, Ką Jis Valgo

Gaila man minios (Mork 8, 2)

JEI Kristus šiandieną ateitų į žmonijos tarpą, jei apie Jį susirinktų mūsų kaimų ir kaimelių, miestų ir miestelių vyžuoti ar naktaizuoti, saulės nudeginti ir dažų nudažyti žmoneliai, jei tarp tos visos pustrėčio milijono mūsų lietuviškos minios atsistotų Kristus, ar nepakartotų žodžių, gaila man minios su dar didesne širdgela, kaip anuo metu? Gal lieptų apaštalams taipgi duoti duonos, o gal ir ne. Juk tiek mes tos duonos turime, kad nebežinome nė kur jos dėti, kam perduoti.

Jei Kristus paklaustų mūsų ko mums reikia, tai atsakytume tik ne duonos, bet greičiau pinigų, litų, centų, tų blizgančių monetų, dėl kurių žmonės nekartą ir su velniu susibičiuliautų, kad tik kur jų gauti. Tų popiergalių, dėl kurių pasauly verda neapykanta, kovos, karai ir ligos. Nes vieni serga dėlto, kad pinigų neturi, o kiti dėl to, kad nežino kur pinigus dėti, kaip juos suvalgyti, pralatravoti.

Žiūrint į pasaulį atrodo, kad dabar viskas surizgo, susimaišė, susipynė. Gyvenimas eina kaž kaip apsiblausęs, toks nelinksmas lyg ta saulė prieš lietų. Visus pagavo tik dvi mintys: — kaip išsiversti, ir — ar bus karas. Jei tad į mūsų taip nusiteikusių tarpą įeitų Kristus ir pažvelgtų į mūsų sielas tikrai pasakytų — gaila man minios. Mokiniamis gi — dvasiškiškai, Kristus neduotų kito patarimo kaip tik aną seną — jūs jiems duokite valgyti... Duokite jiems valgyti, nes jie nuvargę, nusilpę, tiesiog ligoniais virtę. Daugelis psichologų šiandieną ir sako, kad mes esame dvasios ligonys. Žmonijos gydytojai, vadai gydo žmoniją — auklėjimu ir įvairiomis reformomis. O tų reformų padaryta tiek ir tiek. Išparceliuoti dvarai, išskirstyti kaimai, kultūringi ūkiai, pavyzdingi centrai, žvyruoti keliai, šypsos radijų antenos — visur padaryta nepaprastai daug. Tikrai daug. Tačiau, kada jau turime tiek pavyzdingų ūkių, vienkiemių, kelių, na, ir gyvulių, tai klausimas kiek gi mes turime

pavyzdingų žmonių. Ar daug pavyzdingų tėvų, motinų, vaikų? Rimti Lietuvos vyrai šiandieną ypatingai susirūpino tuo klausimu — ar daug pas mus pavyzdingų savo darbą, savo pareigas, savo pašaukimą atitinkančių žmonių. Ir tas klausimas ne be pagrindo. Juk visa tauta panaši milžiniškai mašinai, kur daugybė įvairių ratų, ratalių, krumplių ir šriubelių. Sugedus vienai galimas sugedimas ir kitoms. Nuo ko gi prasideda visuomenės gedimas jei ne nuo gedimo atskirų individų, kaip obuolių puvimas nuo vieno supuvusio obuolio...

Šiandieną daug kalbame dėl vienybės. Vienybė — tas žodis tai nėra dabartinės technikos išradimas. Jis žinomas buvo ir Kristaus laikais, kada Kristus sakė savo mokiniamis: Būkite viena, kaip aš ir tėvas esame vienas. O kad mokiniai, kad krikščionys būtų vieningesni Kristus paliko visiems bendrus įsakymus, visiems vienokius sakramentus, visiems tą patį stalą ir maistą savo Kūną... Imkite ir valgykite... Bet žmonės, kaip tos nesantaikoje gyvenančios šeimos vaikai, nevalgo nuo tėvų stalo tik, vaikštinėdami pakampiais, vagiliauja ir restoranuose alkį malšina.

Pasaulio politikai taip pat Dievo vaikai, o kiek jų valgo nuo Dangaus Tėvo stalo, bažnyčiose iš altoriaus namelio. Kiekvienas gyvena savo protu ir savo tikėjimu. Kiekvienas eina savo išrastais keliais ir savo įsakymais. Todėl nei kiek nenuostabu, kad gyvenimas taip susipainiojo. Kitaip negalėjo ir negali būti. Nenuostabu, jei tikiu į Dievą Tėvą pakeitė: "tikiu į žmogų visagalį visų šios žemės daiktų valdytoją. Tikiu į vokietį, antrąjį numylėtąjį Dievo sūnų, savo paties viešpatį". Jei kilnią gražią maldą taip sukeverzojo, tai ko stebėtis, kad savo kaimynų atžvilgiu esama padėtimi nusiteikė. Aukščiau pacituoti žodžiai kalbami Vokiečių "Deutsche Glaubensbevegung" sekotos narių: Jų pačių piežodis sako — žmogus tampa tuo, ką jis valgo. Dangiškas gi maistas jų vadų nevalgomis. Jų mėgiamiausi

maistą dar mes prisimename iš netolimos praeities.

Ne toji viena šalis taip šiandieną musiteikusi. Pavyzdžių turime ir daugiau. Faktas yra vienas: ten, kur nutolstama nuo Dieviškojo maisto, žmonės maistu tiesiog pasirenka vieni kitus, taip šeimos rate, taip ir tarptautinėje arenoje valstybių gyvenime.

Šiandieninis pasaulis panašus tam garlaviui, kuris pilnas įvairių prekių laimingai plaukė į paskirtą vietą, bet jokiū būdu negalėjo tikslo pasiekti. Ilgai laivo vadovybė laužė galvas, ieškodama priežasties. Pagaliau susekta, kad užburtos kelionės priežastimi buvo laivo dugne gulinėios geležies atmatos. Jos mat darė įtakos kompasą ir tas klaidingai rodė kryptį. Pašalinus geležalius, laivas laimingai pasiekė uostą... Darbar atrodo, kad pasaulio laivas plaukia teisingu keliu. Mokslo ir technikos klestėjimas

turėtų nuvesti žmoniją į laimės uostą. Deja, baimė netikro rytojaus kas kartą vis labiau ir labiau slegia žmonių širdį. Negelbsti įvairios su lietsargiais ir be lietsargių vadų kelionės, tikros nelaimių priežasties ieškojimas. Atrodo, kad priežastis nesurandama arba ne ten ieškoma. Gal nesuklysimė sakydami, kad taikos uostas nepasiekiamas tik todėl, kad daugelio širdyse prisirinko įvairių nereikalingų pražūtį nešančių atmatų. Reikia širdis išvalyti, reikia Kristaus krauju nuplauti, reikia pasistiprinti ne tik kasdienine duona, bet ir ta duona, kurios valgydami laimėsime amžiną gyvenimą. Šiandien gydytojai taikydami maistą gydo įvairiausias ligas. Dieviškasis Gydytojas paliko mums maistu savo kūną ir kraują. Kai tuo maistu pradės gydytis kiekvienas atskiras asmuo, tai pagys visa žmonija. Tik tuo atveju pasiekiamas vienybė ir ramybė.

Nenuoseklumas

Nusikaltusieji asmens paprastai yra išskiriami iš gyvenimo trumpesni ar ilgesni laiką. Kas apsigogė, nebeleidžiamas prie kasos, nebent per ilgą metų eilę įrodytų visišką savo pasitaisymą; kas yra žmogų užmušęs, tuo iki mirties nebepasitikima. Žudikas niekur negautų atsakingos tarnybos. Valstybės išdavikas taip pat visam amžiui pažymėtas gėdos žyme.

Vienos tik srities nusikaltėliai paliekami aukštos pareigos ir dar paaukštinami. Tai savo ir svetimų šeimų ardytojai. Rodos, nereikia įrodinėti, kad tas, kas gyvena su svetima žmona, yra nusikaltėlis Dievui, šeimai ir valstybei. Jokia valstybė nenori, kad šeimos būtų ardamos. Jei ardymas padaromas smurtu, pav., nužudant, tuoj įsikiša teisingumo vykdytojai; jei tas pats ardymas atliekamas pamažu, bet nuosekliai, žmoną ar vyrą paviliojant, tuomet niekas nereaguoja.

Koks nenuoseklumas! Ar ne tą pati žala valstybei! Dar didesnė, nes viliojamas savo pavyzdžiu piktna ir skatina kitus. Jo nusikaltimas yra permanentinis, t. y. nuolat pasilieka. Jei valstybių įstatymai labiau derintųsi su Dievo įstatymais (taip turėtų būti!), tai visiems suvedžiotajams tektų atsakyti valstybinę tarnybą. Tokių piktintojų

yra visose valstybinio aparato šakose: teisme, mokyklose, centro įstaigose, mokslo personalo viršūnėse. Kada įstatymų leidėjai išleis visų reikalingiausių valstybės dorovinei pažangai įstatymą? "Sur. Corda"

Puikiai Atrėžė

Kun. Gorretas vieną 1866 metų vakarą sėdėjo alpinistų kompanijoje vienoj Torino kavinėje. Pasakojimai, išdaigos, ginčai maišėsi be pertraukos. Arti prie stalo sėdėjo garsus fiziologas Malescott, mažo ūgio ir labai bjaurus. Malescott kaip ir kiti prisidėjo prie linksmos kompanijos. Bet praslinkus kuriam laikui visi pasikalbėjimai nukrypo ant moksliško argumento: žmogaus evoliucijos. Malescott gynė, kad žmogus yra kilęs iš bezdžionės. Kun. Gorretas, aiškino, kad žmogų Dievas sutvėrė. Malescott staigiai įsikasčiavęs suriko: "Aš moksliskai, kunige, galiu įrodyti, kad mes visi kilę iš bezdžionės!" Gorretas ramiai atsakė: "Jeigu tamsta didelis mokslininkas gali įrodyti tik tai iš bezdžionės kilimą, tai aš vargšas tam suolis, tuoj čia galiu įrodyti, kad tamsta dar bezdžione pasilikęs".

*Gailestingasis samarietis
atkeliauja viešbutin.*

Malda Už Kunigus

Palaimink, Viešpatie gerasis
Palaimink kunigus visus.
Pripildyk juos Šventosios Dvasios,
Kaip savo mylimus draugus.

Įkvėpk jiems savo nuolankumą
Ir meilę sielos nekaltos,
Kad jie, brangindami skaistumą,
Ir kitus trauktų prie doros.

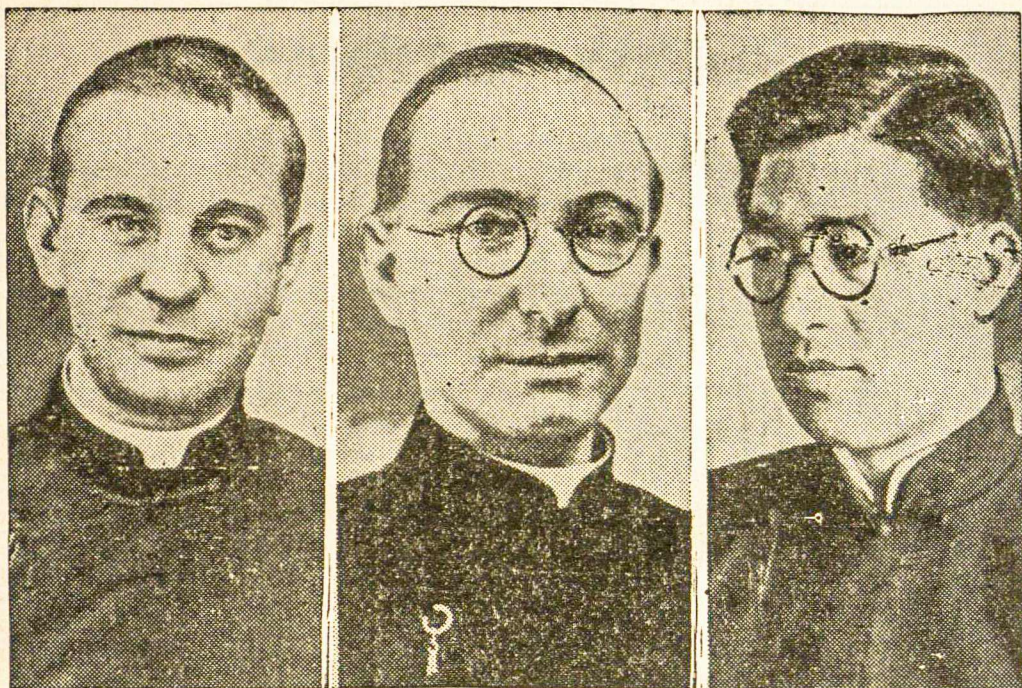
Uždek jų širdis idealais,
Kad būtų kilnūs pavyzdžiai.
Kaip Tu darai mums vien tik gera,
Tedaro taip ir kunigai.

Duok, kad kilnių dorybių gėlės,
Kuriom žydėjai žemėj Tu,
Visoj grožybėj pražydėtų
Širdyse Tavo kunigų.

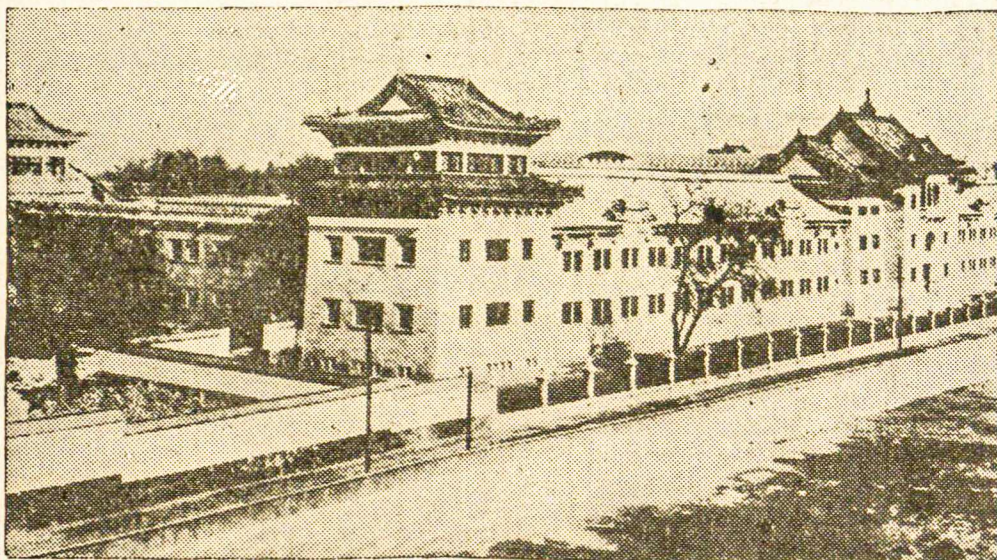
Tegu jie saugo mūsų sielą,
Kad ji žydėtų skaistumu,
Kad joj tikėjimas liepsnotų
Ir neštų vaisių nuostabių.

Palaimink, Viešpatie gerasis,
Palaimink kunigus visus!
Pripildyk juos Šventosios Dvasios,
Kaip savo mylimus draugus!

Ant. Valantinas

Trys Pekino, Kinijoje, katalikų universiteto profesoriai-kunigai, kuriuos buvo suėmę ir kalėjime tardę japonai. Vėliau paleidę. Žemiau Pekino kat. universiteto rūmai.

Šanchajus. — United Press žiniomis, kinų provizioninės japonų kontroliuojamos vyriausybės policija suėmė du Pekino Katalikų universiteto kunigus profesorius. Trečiadienį suimtas filosofijos profesorius kinas kun. J. Pu, o rytojaus dieną studijų direktorius olandas kun. H. Kroes.

Kun. Kroes pranešė universiteto vadovy-

bei, kad jis yra uždarytas nepakenčiamai karštam ir nešvariam kambaryje. Bet turįs vilties, kad greit būsiąs išlaisvintas.

Anot kun. Kroes, japonų policija iš jo ir iš kun. Pu bando patirti, kurie universiteto studentų yra pasiryžę vykti į Pietinę Kiniją.

(Vėliau gauta žinia, kad kunigai jau paleisti).

ŽUDIKO SAPNAS

ŽEMĖ miega. Aukštai mirga milijonai žvaigždžių. Rūmai snaudžia pasinėrę nakties šešėliuose. Tyla garbina Dievą. Bet žmonės, bet jų darbai...

Nemiega Neronas (Romos imperatorius, žiaurus krikščionių persekiotojas) puikiuose savo rūmuose, nesimerkia jo blakstienos. Jo sūnų languose šviečia žiburiai, o jis neramumo varginamas vartosį nuo vieno ant kito šono minkštoje savo lovoje, ir juodos mintys viena po kitos skverbiasi į jo galvą.

Atsikelia ir ima skersai ir išilgai vaikščioti po šaltą marmurinę savo miegamojo kambario aslą. Pagaliau jis eina ant balkono, norėdamas užmiršti baises mintis. Jis išeina į gražius savo sodus. Sėdasi netoli čiurlenančio fontano ir susimąsto...

Išaušo. Saulutė apšvietė miesto viršūnes ir sykiu su jos užtekėjimu baises žinios pasiekė cezarij. Žmonės didžiausiam išgąstyje pasakoja kits kitam, kad garsus kariuomenę, susirinkęs didžiausią kariuomenę, eina Romos link nuversti cezarij. Nusiminė romėnai, o dar labiau cazaris. Neramumo kankinamas, jis įsakė vežioti save miesto gatvėmis, kad tuo būdu sustiprintų gyventojų dvasią. Bet cezariui dar labiau širdį suskaudo, nes pamatė jis, kad gyventojai jau nebepuolė prieš jį ant kelių ir net su panieka žiūrė į važiuojantį. Silpniau, kaip kitados, beskambėjo šauksmai: "Garbė cezariui! garbė galingajam"! O tatai baisesi vėrė širdį puikiam cezariui, ir jis įsakė vežėjui ko greičiausiai pasukti į rūmus.

Ir vėl jis vaikščioja po erdvius savo kambarius ir retkarčiais pasižiūri pro langą į miestą. Ūmai į kambarį įeina ištikimas Nerono tarnas Nagosas. Jis praneša, kad Vindakso kariuomenė jau nebetoli, ir prataria Neronui greičiausiai pasislėpti.

— Baisu, labai baisu, galingasis Viešpatie, — prataria tarnas. Roma sukilo. — Darbininkų minios nori apsupti tavo rūmus... Tyko mirtis! Jie nori tave nužudyti...

— Šalin iš čia! — ruščiai sušuko Neronas: — Šalin, biaurus melagi!.. Kas prieš galingą cezarij!?

Nebesuvaldydamas pykčio, jis pagriebė

peilį ir puolė ant nekalto beginklio savo tarno. Nagosas krito negyvas. Kraujo srovė apliejo marmurines grindis, lyg liudijimas pikto valdovo darbų. Sumišęs Neronas šoko per užpakalines duris laukan, kur sutiko kareivį. Nustebęs kareivis ir nusiminęs. Neronas žiūri valandėlę viens į antrą, ir kareivis ištisia cezariui ranką:

— Eikim, cezari, bėkim, aš paslėpsiu tavė!.. Bėkim!..

Bet Neronas, siaubo pagautas, tikl žiūri į kareivį. Lyg nesava gerkle sušnypščia:

— Užmušk mane!.. Pribaik!.. aš baises žmogus! Aš žmogudys! Užmušk mane!.. Bet kareivis, lyg to negirdėdamas, apdengia drebantį iš baimės Neroną savo apsiaustu ir veda jį per jo paties sodus, siaurom miesto gatvėm, pro būrius žmonių ir kareivių, ieškančių jo, bet nepažįstančių.

Štai jiedu jau už miesto. Platūs laukai su žydinčiomis mirtomis, guodžias paukščių čiulbėjimas. Ir tironiškojo Nerono širdyje sužiba meilės spindulys tam kareiviui, savo išgelbėtojui.

— Kas tu esi — paklausė jis kareivį, kuris vis nepaleido dar jo rankos ir vis vedė.

— Aš esu krikščionis, — atsakė kareivis.

— Tu krikščionis?!

— Taip, aš krikščionis, — bet nemanyk, cezari, kad aš tau ką bloga padaryčiau... Krikščionis niekad niekam blogo nedaro.

— Ne, ne... Aš neisiu... aš bijau... Ar tu pažįsti mane? Aš Neronas! Aš, kuris nekaltus krikščionis žudžiau, — nesavom lūpom kartojo Neronas.

— Nenuliusk, Neronai, atleis tau Kristus, kaip atleido Jis savo nukryžiuotojams... Išpažink tik jį ir gailėkis savo nuodėmių — atleis Jis tau!

— Ne, nebėra man išganymo vilties... Aš prakeiktas... Ir išsprukęs iš kareivio rankų Neronas leidosi bėgti...

Šaltas prakaitas apsipylė Neroną, ir jis pabudo... Cazaris savo soduose prie čiurlenančio fontano buvo užmigęs. "Sur. Corda".

MISIJŲ SEKCIJOS RAPORTAS

PER balandžio, gegužės ir birželio mėnesius Marijonų Seminarijos Misijonierių kuopai buvo atsiųsta 43 siuntiniai su pašto ženklais, rašančiais ir kitais dalykais skirtais misijoms. Gauta ir nemaža aukų. A. Aleskevičienė, Waterbury, Conn. paaukavo \$2.00. Po vieną dolerį aukavo: A. Daugird, Chicago, Ill., A. Švilpauskienė, Melrose Park, Ill., E. Mažauskaitė, Washington, D. C., O. Skuodžienė, Melrose Park, Ill., pnia Brugess, Brooklyn, N. Y., G. Blečienė ir p-lė Morkiūtė, abi iš Brighton, Mass., ir E. Laužikaitė, Philadelphia, Pa. Tarp kitų bendradarbių minėtini kun. P. Skrodenis, Šv. Petro parapijos, Kenosha, Wisc., klebonas, kuris mūsų seminariją lankydamas atvežė apie penkis svarus savo paties surinktų pašto ženklų ir paaukavo misijų tikslams. Didelius siuntinius pašto ženklų prisiuntė M. Služienė, Chicago, Ill., ir M. Mockapetris, Dorchester, Mass. Malonu buvo susilaukti pašto ženklų ir iš Europos. Jūs atsiuntė J. Butkevičius, iš Glasgow, Škotijos. Jis labai dažnai rašo įdomius straipsnius Kristaus Karaliaus Laive. Nuoširdžiai dėkojame visiems aukotojams ir bendradarbiams.

Per tą patį laikotarpį išsiuntėme ir nemažą siuntinių misijoms. Virš 110 svarų įvairiausių katalikiškų žurnalų nusiuntėme Misijonierėms Katekistėms, Gary, Ind., kurios ten darbuojasi tarp neturtingų negrų. Rašančių apie 4 svarus nusiuntėme Misijonierėms Katekistėms, Ontario, Calif., kurios ten darbuojasi tarp indijonų ir meksikiečių. Taip pat tris siuntinius, pilnus katalikiškų žurnalų, nusiuntėme neturtingiems ūkininkams Minnesota valstybėje. Visus šiuos siuntinius galėjome išsiųsti tik dėka mūsų gerų bendradarbių, kurie mums prisiuntė visus tuos dalykus.

Tarp kitko mūsų Misijonierių Kuopa priima visokius senus laikrodžius. Čia netikėtai susilaukėme vieno labai nuoširdaus bendradarbio. Tai laikrodininkas A. Petkus, iš Marquette Parko, Chicago, Ill. Kartais gausime laikrodžių, kuriuos pataisę būtų galima dar kurį laiką naudoti. Čia mums į talką stojo p. Petkus, kuris jau malonėjo

keletą kartų be jokio atlyginimo mums pataisyti tokių laikrodžių. P. Petkus neseniai persikėlė į naują vietą, 2502 W. 69th St. Nuoširdžiai dėkojame p. Petkui už jo gerumą ir jam linkime geriausio pasisekimo jo naujoje vietoje.

Kviečiame visus Kristaus Karaliaus Laivo skaitytojus į darbą remti misijonierius ir jų reikalus. Lengviausias būdas tai rinkti visokius suvartotus pašto ženklus. Čia svarbu, kad renkant ženklus liktusi pusė colio popierio aplink ženklą jį apkerpant, ar atplėšiant. Geriausia laukti kol surenkama keleta svarų pašto ženklų ir tada visus ryšulėlyje atsiųsti "fourth-class" paštu, kuris pigus ir patogus. Šiuo būdu galima siųsti ir kitus daiktus, kuriuos priimame misijonierių naudai, k. a. senus rašančius, įvairius blizgučius, seną auksą ir panašius daiktus. Nors visi šie daikteliai smulkūs, tačiau nemažą teikia pagalbą misijonieriams, ypač kada daug jų surenkama. Priimtinos ir piniginės aukos misijoms. Kviečiame visus į darbą, ar vienu, ar kitu būdu. Aukos, pašto ženklai ir kiti daiktai siunčiami šiuo adresu: **Mission Club, Marian Hills Seminary, Hinsdale, Illinois.**

Dievas nuolat beidžias į sielą. Vieni sako: "Teik". Kiti: "Palauk". Dar kiti pasisako turi svečių. Ir tokių yra, kurie atsako: "Nepažįstu Tavęs ir neįsileisiu".

* * *

Kažkas paklausė: "Ar nori pamatyti mano statulą?" ir parodė į griaučius, kampe pastatytus. Paklaustajam besistebina, pridūrė: "Tai tikra mano statula; reikia tik tuos kaulus aplipdyti mėsa, ir bus visai panašu".

* * *

Naujagimį prineša motinai, kad pabučiuotų. Bet motina atsakė: "Luktelsiu dieną kitą, kol ji pakrikštys, tada išbučiuosiu".

* * *

Žmogus nėra sukurtas pagal filosofų nuostatus, nei pagal valstybių įstatymus, o pagal Dievo planą.

Panelės Švenčiausios Rūbelis

NETOLI Viduržemių jūros kranto Palestinoje yra gražus Karmelio kalnas, kur kitados buvo pasišalinęs nuo piktų Izraelio karalių garsusis pranašas Elijas. Nepaprastai graži gamta, žaliuojančios dirvos, giraitės ir tolimas platus į jūrą reginys, traukte traukė pamaldžius žmones ten praleisti kokį laiką ir mąstyti apie aukštesnius ir kilnesnius žmogaus dvasios siekius.

Didelėje pagarboje pas pirmuosius krikščionis buvo **Nekaltoji Panelė Marija**. Jos garbinimas ir kultas kaip tik pradėjo plisti nuo Karmelio kalno, kur daugybė pamaldžių vyrų pradėjo burtis į tam tikras draugijas bei brolijas, tikslu atiduoti didesnę garbę Dievo Motinai ir mąstyti apie Jos Šventąjį gyvenimą ir didvyriškąsias dorybes.

Marija savo ištikimuosius gaubė ypatingos globos šydu ir teikė jiems gausių malonių. Dvyliktame amžiuje apsireiškė Švenčiausioji Panelė tūlam anglui Simonui Stok ir padavė jam apsiaustą, paragindama, kad žmonės įsivilktu į tą apsiaustą ir kalbėtų tam tikras maldas, pažadėdama už tai jiems savo pagalbą ir greitesnį išgelbėjimą iš skaistyklos.

Nuo to laiko šis rūbelis, arba kaip priimta vadinti "škaplieriai" greit paplito po visa katalikiškąjį pasaulį. Tikintieji noriai rašėsi į Marijos vaikų milicija arba armija ir kat. Bažnyčioje sužydo nekaltybės, santūros ir kitų dorybių gėlės. Vargiai seniau buvo katalikas, kurs nebūtų priklausęs prie Marijos Škaplerinės tarnų skaičiaus.

Dėja. Dabar nevisi supranta ir mori būti organizuotais Marijos kareiviais. Dar vaikais, migo ar motinos paraginti, įsirašo į Karmelio škaplerius, bet jaunimas dažnai užmiršta apie pažadus, kitados pareikštus Dievo Motinai ir gėdijasi net prisipažinti, kad vaikystėje yra buvę Marijos tarnais. Ne nuostabu, atšalęs, subedievėjęs ir ištvirkęs jaunuolis bei jaunuolė iš tolo purtosi ir kratosi būti Marijos riteriais. Jie greičiau panorės būti raudonojo komunizmo išpažinėjais ir įvairių Marksu, Leninų ir Stalinų sekėjais, negu eiti išvien su savo dorais ir pamaldžiais draugais bei draugėmis, kurie

su pasididžiavimu noriai ir uoliai priklauso Švenčiausios Panelės Škaplerių brolijai.

Labai gaila, kad mūsų pamokyta ir apsišvietusi jaunuomenė savo organizacinius palinkimus sunaudoja sportui, įvairioms korporacijoms, o apie bažnytinės brolijas, pav. ražančiaus, škepleriaus, Jėzaus Širdies, jau ir girdėti nenori.

Tuo tarpu Škapleriaus brolija visai nedidelės pareigas uždeda savo nariams. Net ir rūbelio galima nenešioti. Užtenka jį pakeisti medaliku ir laikyti nors ir kišenėje kad tik jisai visuomet būtų prie žmogaus. Poterių irgi nedaug tereikia kalbėti. Užtenka kasdieną sukalbėti vieną "Sveika Marija," arba kitą kokią tąja intencija maldele. Kas susilaiko trečiadieniais nuo mėsiskų valgių arba vietoj to kalba Panelės Švenč. valandas ir padoriai gyvena, tas pagal pačios Dievo Motinos pažadėjimą, pirmąjį po mirties, šeštadienį bus išgelbėtas iš skaistyklos.

Taigi, verta šiek tiek pasimarinti, susilaikyti nuo vieno kito malonumo ir gerėtis Dievo Motinos globa ne tik čia žemėje, bet ir amžinatvėje.

Pavarnis

**Arkivyskupo Jurgio Matulevičiaus
Šventuoju Paskelbimui (Beatifikacijai)
Išmelsti**

MALDA Į ŠVENČ. TREJYBĘ

Švenčiausioji ir nedalamoji Trejybe, kuri tau ištikimai tarnaujančių širdyse beveik apsirenki ir po mirties jų nuopelnus tinkamai atlygini, suteik, meldžiamė, kad Tavo tarnas Arkivyskupas Jurgis, kuris Nekaltai Pradėtosis Mergelės Marijos globos remiamas, apaštališkuoju uolumu Tavo Bažnyčiai ištikimai yra tarnavęs, altorių garbe ku greičiau būtų vertas apvainikuoti. Per Kristų, mūsų Viešpatį. Amen.

Tėve mūsų... Sveika Marija... Garbė Tėvui...

Pastaba: Jei kurie "Laivo" skaitytojai norėtų Arkivyskupo Jurgio paveiksliuką su maldele, kreipkitės prie "Laivo" redakcijos ir Jums tuojaus bus prisiųstas ambruzėlis.

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

“Pasiukojimo Dvasia” Vės Mus Prie Taikos

Vatikanas. — “Pasiukojimo dvasia yra raktas pasaulio taikon”.

Taip sprendžia Šventasis Tėvas Pijus XII. Jo šiuos žodžius pabrėžia popiežiaus valstybės kardinolas Maglione laiške kun. P. G. Archambaultui, Ecole Social Populaire, Quebec (Kanadoj) prezidentui.

Popiežiaus tie žodžiai didžiai reikšmingi keliais atvejais. Minėta Quebecė mokykla rugsėjo 24 dieną turi surengusi diskusijas taikos klausimu. Be to, popiežius rašo pirmąją savo encikliką, kuri bus išleista rugsėjį arba spalį, ir formuluoja savo nusistatymą.

Popiežius pareiškia, kad pasaulio taika Bažnyčiai yra svarbiausias klausimas. Taika neatsiekama jokiais kitokiais būdais, arba priemonėmis, nei sindikalizmais, nei korporatyviais planais, arba sveikuoju nacionalizmu, arba patriotiniu apsišvietimu, bet tik pasiukojimo dvasia. Jei tautos neturės sąvyje šios dvasios, nieko gera nebus laimėta.

Kard. Maglione laiške pažymi, Šventasis Tėvas meldžiasi, kad Dievas būtų maloningas žmonijai.

Naciai Užgrobė Daug Vienuolynų; Pradės Savintis Bažnyčias

Berlynas. — Užgrobę Austriją — katalikišką kraštą, naciai lygiai kaip Vokietijoje puolėsi persekioti Katalikų Bažnyčią. Šiandien jie baigia uždarinėti ir naikinti vyrų ir moterų vienuolynus, jų mokslo ir kitas visas įstaigas. Vienuoliai ir vienuolės atsavinti nuo nuosavybių ir vienuolynų žemių. Vienuoliams ir vienuolėms atimtas visokis pragyvenimo šaltinis.

Prieš naciaus užgrobsiant Austriją, tenai buvo apie 13,000 moterų vienuolių ir apie 3,400 vyrų vienuolių. Daugumas jų jau išblaškyti. Nelaimingieji laikinai prisiglaudę pas gerus žmones. Jauni vienuoliai pašaukti nacių darbo tarnybon, o iš ten jie bus paimiti Vokietijos kariuomenėn.

Naciai nenukreipia savo akių nuo Austrijos bažnyčių, kurias planuoja pulti ir apiplėšti. Kol kas šių savo žygių nedrįsta pradėti. Bet jei naciaus bus lemta Vokietijoje dar ilgiau vyrauti, be abejonės, jie susimes plėsti bažnyčias.

“Daily Workerio” Redaktorius Kalėjime

New York. — Komunistų laikraščio “Daily Worker” redaktorius Clarence Hathaway areštuotas ir uždarytas kalėjime. Įkalintas už neišmokėjimą teismo priteisto Mrs. Edith Liggett atlyginimo už šmeižtus padėtus komunistų laikraštyje. Tas atlyginimas yra 2,672 dol. sumoje.

Liggett nužudytas 1935 m. 1938 m. jo žmonai iš “Daily Worker” leidėjų ir redaktoriaus priteista 25,000 dol. atlyginimo. Apeliacijos teismas tačiau tą atlyginimą panaikino ir liepė bylą peragrūnėti. Siemet peragrūnėta ir kliuvo vienam redaktoriui.

Nacionalinis Kunigų Misijonierių Suvažiavimas

Washington. — Katalikų Kunigų Misijonierių unijos pirmasis nacionalinis suvažiavimas įvyks čia Amerikos Katalikų universiteto patalpose rugpiūčio mėn. 23 d.

Ši organizacija yra tarptautinė ir jai priklauso be kunigų dar ir vyskupai, kurie aktualiai misijose darbuojasi ir kurie misijas karštai remia.

Iš Tikėjimo Platinimo draugijos nacionalinės raštinės, Washingtone, pranešta, kad šiame suvažiavime tarp dalyvių bus vyskupų ir arkivyskupų.

Suvažiavimas bus pradėtas iškilmingomis pontifikalinėmis Mišiomis. Pontifikuos J. E. arkivyskupas F. L. Beckman, S.T.D., D.D., iš Dubuque, Iowa.

Žuvo Trys Kunigai Misijonieriai

Dieviškojo Žodžio draugija gavo žinių, kad Naujojoje Gvinėjoj nukrito lėktuvas, kuriuo skrido šios draugijos trys kunigai misijonieriai — europiečiai. Su jais žuvo ir lėktuvo vairininkas.

Išvyko Katalikų Labdaros Suvažiavimas

Chicagos eilė kunigų ir pasauliečių išvyko į Denver, Colo., dalyvauti Katalikų Labdarbių nacionaliniam suvažiavime, kurs rytoj ten bus atidarytas.

Kunigas Gelbsti Darbininkus

Sinclair, Me. — Darbininkai, kurie pirmiau skurdo tik gaudami valstybės pašalpą, šiandieną patys lengvai pragyvena iš savo uždarbio. Kunigas D. Wilfred Soucy, suorganizavo darbininkų kooperatyvą, įsteigė penkias kreditų unijas, pastatė pieno centrą; vyrai kerta miške medžius ir juos parduoda telefonų kompanijai; moterys siuva vaikams drabužius ir juos parduoda New Aorko kompanijai. Visi pripažįsta, kad kun. Soucy ekonominis planas tikrai yra geras ir jiems naudingas.

Meksika Pasidarė Komunistų Prieglauda

Meksika. — Meksikos prezidentas Lazaro Cardenas įsakė, kad \$200,000 dolerių būtų paskirta iš Ispanijos pasprukusiems radikalams, kad taip jie galėtų važinėti ir prakalbom ir duoti paskaitas mokyklose. Pabėgę iš Ispanijos radikalai Meksikoje organizuojasi, kad progai pasitaikius galėtų vėl grįžti į Ispaniją ir sukelti civilinį karą.

Praleido 63 Metus Vienuolyne

Chicago. — Aną dieną Motina de Sales, vienuolė, Sisters of Mercy Vienuolyne, buvo palaidota. Sesuo de Sales buvo su apžadais per 63 metus ir turėjo 82 metų amžiaus. Vienuolės iš keturiasdešimts mokyklų, kunigai, biznierių ir politikieriai atsilankė į laidotuvių pamaldas. Vienas jos buvusių mokinių, kun. ėnrikas McGuire atgiedojo šv. Mišias.

LIETUVIAI AMERIKOJE**Vytauto D. Universiteto Choras Neatvyks**

Šiomis dienomis gauta žinia iš Lietuvos, kad Vytauto Didžiojo Universiteto studentų choras negalės atvykti į Ameriką dainuoti per Lietuvių Dieną Pasaulinėje Parodoje dėl "nepramatytų kliūčių". Tai tikra gėda

Lietuvai, kuri seniai pažadėjo, o dabar pakaitė savo nuomonę; atvykęs studentų choras būtų pakėlęs Lietuvius vardą Amerikoje. Kai kurie Amerikos lietuviai paaukojo daug pinigų išnuomuoti sales koncertams ir dabar reikės tuos pinigus prarasti.

Chicagos Lietuvis Gydytojas Gavo Aukštą Vietą

Elgin, Ill. — Vienas Chicagos gydytojų, lietuvis, dr. George A. Wiltrakis, perkeltas į Chicago State ligoninę, Dunning, superintendentų ir chirurgų viršininkų asistento pareigoms.

Per pereitus devynis metus dr. Wiltrakis buvo viršininku Elgin State ligoninės, kur yra padaręs daug įvairių sėkmingų operacijų. Elgin State ligoninės štabas apgailėstauja jo netekęs, bet sykiu ir džiaugiasi, kad tapo paskirtas į tokią aukštą vietą.

Dr. G. A. Wiltrakis per daug metų profesoriavo Loyola universitete ir skaitė paskaitas post-graduate kursų gydytojams, kurie lanko Chicago Post-Graduate School of Surgery. Yra buvęs pirmininku Illinois State Medical Society ir priimtas nariu American College of Surgeons.

Atvyko Komp. J. Žilevičius

Chicago. — Komp. Juozas Žilevičius šiomis dienomis lankosi Chicagoje. Jis čia atvyko į Lietuvių Dieną (N. Y. pasaulinėj parodoj) vykstančių chorų generalinę repeticiją. Linkime gerb. Kompozitoriui maloniai praleisti keletą dienelių Chicagoj. Sustojo Lietuvos konsulate.

Sajungiečių Istorijos Knyga Jau Išleista

Chicago. — Jau išėjo iš spaudos graži A. L. R. K. Moterų Sąjungos istorijos knyga. Ji išleista sąjungos sidabrinio jubiliejaus proga. Knyga gausiai iliustruota. Joj randame ne tik sąjungos, kaip tokios, bet ir jos kuopų istoriją.

Jaunas Lietuvis Darbininkų Žurnalo Redaktorius

Wilkes Barre, Pa. — Pirmadienį, liepos 24-tą, United Mine Workers of America trijų distriktų prezidentai naujuoju oficialio organo "Anthracite Tri-District News" re-

daktoriūm išrinko lietuvi Stasi A. Kupstą iš Lee Park.

S. A. Kupstas yra veteranas laikraštini- kas, nors dar, palyginamai, yra jaunas vy- ras.

Jis gimė Nanticoke ir ten lankė mokyk- las. Užbaigus Wyoming Seminary jis kėlis metus dirbo prie Glen Alden kompanijos Loomis kasyklos ir priklausė prie U. M. W. of A. 2444 lokalo.

Klebonauja Per 20 Metų

Šv. Roko par., šiame mieste, žmonės gra- žiai minėjo savo klebono gerb. kun. Jono Švagždžio 20 metų klebonavimo toj parapi- joj sukaktį. Ta proga surengtam bankiete iškelta kun. Švagždžio darbų nuopelnai pa- rapijoj ir mūsų visuomenėj.

Vargonininkų ir Chorų Sąjungos Seimas

Maspeth, N. Y. — Rugsėjo 11 d. Chorų Sąjungos seimas bus atidaromas iškilmin- gomis pamaldomis, V. J. Atsimainymo baž- nyčioje, Clinton ave. prie 64-tos gatvės, Mas- peth, N. Y. Mišias laikys kun. J. Simonai- tis. Po pamaldų bus bendri užkandžiai da- lyviams. Pirmą seimo sesija prasidės po vaišių, Clinton salėj, prie Maspeth gatvės.

Antroji seimo diena taipogi prasidės su pamaldomis. Pamokslą sakys kun. Balkū- nas. Paskaitą skaitys kun. J. Simonaitis.

Tai bus svarbus seimas, nes vargoninin- kai ir chorai užima svarbią vietą bažnyčios ir lietuviybės klestėjimo darbe. Dėl kitų in- formacijų seimo reikalais kreipkitės prie muz. A. Vismino, Maspeth, N. Y.

Du Garbės Konsulai Paskirti Amerikai

Pirmadienį, rugpiūčio 7 d., gavome neofi- cialių žinių iš New Yorko, kad adv. Anta- nas O. Šalna, turįs ofisą 366 W. Broadway, ("Darbininko" name), So. Bostone, esą pa- skirtas garbės konsulu Bostone.

Spėjame, kad Californijai ar tik nebus paskirtas dr. Julius Bielskis, gyv. Los An- geles, Cal.

Tikimės, kad Lietuvos oficialės įstaigos paskelbs oficialiai kas yra paskirti garbės konsulais Bostone ir Californijoje.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Kun. Andziulis Provincijolas Lietuvoj

Kaunas. — Pranešama, kad Lietuvos Tė- vų Marijonų provincijolu išrinktas kun. Pi- jus Andziulis, MIC., kurį Amerikos lietu- viai katalikai labai gerai prisimena iš tų laikų, kuomet jis čia važinėjo su misijomis ir sakė begalo gražius pamokslus. Kun. A. Cikoto, MIC., buvusias vienuolijos generolas, pasilieka gyventi Romoje, kaip vienuolijos ekonomas.

Londono Lietuvių Ekskursija Lietuvoje

Kaunas. — Liepos 18 d. į Lietuvą atvyko 33 asmenų Londono lietuvių ekskursija. At- vykusieji daugiausia darbininkai. Daugelis jų į Lietuvą yra atvykę pirmą kartą. Dalis yra DULR svečiai. Ekskursijos dalyvių dau- guma yra gerokai pagyvenę žmonės. Tačiau yra ir jaunimo. Šešetas mažamečių iš Kauno vyks į Gelgaudiškį vasaros atostogų pra- leisti.

Lietuva Atsiunčia Šešius Į pax Romana Kongresą

Kaunas. — Lietuvos katalikų studentų są- junga atsiunčia šešius atstovus dalyvauti Pax Romana kongrese, kuris bus laikomas rugsėjo mėnesį, Katalikų universiteto pa- talpose, Washingtone. Iš šešių atstovų du yra kunigai. Profesorius K. Pakštas, Ateiti- ninkų vadas taip pat dalyvaus kongrese.

Triumfališkas Žemaičių Plento Apvažiavimas

Kaunas. — Įvyko triumfališkas Žemaičių plento apvažiavimas, kuriame dalyvavo Val- stybės Prezidentas ir apie 200 svečių. Že- maičiai paplentėse pastatė daugybę garbės vartų ir miniomis susirinkę dėkojo Vyriau- sybei.

Priešgaisrinė Propaganda

Alytus. — Priešgaisrinės savaitės propa- ganda plačiai buvo pravesta ne tik Alytuje. didesniuose miesteliuose bei bažnytkaimiuo- se, bet ir kaimuose. Beveik kiekvienoje pra- džio mokykloje buvo skaitomos paskaitos,

kurių daugumą skaitė prad. mokyklų mokytojai. Pasakytomis piliečiai buvo susidomėję.

Estas Patenkintas Lietuvių Nuoširdumu

Kaunas. — Spauda skelbia pasikalbėjimą su konservatorijos direktoriumi prof. Aaviku apie Kaune įvykusią Baltijos kraštų konferenciją ir muzikos srityje dirbančių asmenų pasitarimus. Jis pabrėžė, kad ši konferencija padėjo pagrindą glaudesniai muzikos srityje dirbančių asmenų bendradarbiavimui.

Konferencija praėjo sėkmingai ir paliko estų muzikų atstovams geriausių atsiminimų. Asmeniško kontakto sudarymas daug prisideda prie bendradarbiavimo ateityje išplėtimo ir pagilimo.

Kitoje konferencijoje, kuri įvyks Taline, šiuo reikalu bus galima žengti dar viena žingsnį toliau. Baigdamas, prof. Aavikas pabrėžė lietuvių nuoširdų svetingumą.

Lietuvos Jūrų Laivai

Kaunas. — Klaipėdą priskyrus prie Vokietijos, penki jūrų laivai, priklausę prie Lietuvos prekybos laivyno, iškėlė vokiečių vėliavą. Tai buvo Schwederskio ir "Sandėlio" bendrovių laivai. Bet "Sandėlio" bendrovės laivai "Venta" ir "Nida" šiomis dienomis vėl iškėlė Lietuvos tautines vėliavas, nes bendrovė juos išprašė iš Klaipėdos uosto ir prirašė prie Šventosios uosto. Šiems laivams grįžus po Lietuvos trispalvę, Lietuvos prekybos laivynas vėl padidėjo dviem vienetais. Po Lietuvos vėlavą dabar plaukioja 8 jūrų laivai: Lietuvos Baltijos Lloydo — "Panevėžys", "Kaunas", "Marijampolė", "Šiauliai", "Kretinga" ir "Utena"; "Sandėlio" bendrovės — "Nida" ir "Venta".

Šaulių Moterų Pareigos Ženkilai

Kaunas. — Nustatyti ir paskelbti šaulių moterų pareigos ženklai. Jie yra trijų rūšių ir trijų spalvų — auksinės, sidabrinės ir bronzinės ir pritaikyti visoms pareigūnėms. Ženkilai nešiojami uniforminės suknelės apikaklės kampuose. Be to, nustatyti

stažo ženklai šaulėms moterims išbuvusioms Šaulių Sąjungoje 5, 10, 20 ir 25 metus.

Šaulių Žvaigždės Medalis Arkivyskupui Skvireckui

Kaunas (Elta). — Šią savaitę Šaulių Žvaigždės medalis įteiktas arkivyskupui metropolitui J. Skvireckui. Praėjusią savaitę buvo įteiktas vyriausybės nariams.

Krašto apsaugos ministras Respublikos prezidento vardu šiuo medaliu apdovanojo daug aukštų karininkų, visuomenės veikėjų, rašytojų ir kitų asmenų ir šaulių, nusiėmusių Šaulių Sąjungai.

Lietuvaitė 22 Valstybių Studentų Priekyje

Besanconas. — Kasmet Besancone, Rytų Prancūzijoje, įvyksta vasariniai prancūzų kalbos kursai užsieniečiams. Tuose kursuose šią vasarą mokosi 158 užsieniečių iš 22 valstybių, tarp jų ir lietuvių studentų grupė — viso 12 žmonių. Prancūzų revoliucijos 150 metų sukakties proga, Besancono miesto rotušėje įvyko iškilmingas studentų užsieniečių, lančančių prancūzų kalbos vasaros kursų, priėmimas. Sukaktuvių proga gražią sveikinimo kalbą kursantų vardu pasakė mūsų universiteto romanistikos instituto studentė Galina Lorencaitė. Besancono universiteto dekanas — kursų vedėjas iš anksto pareiškė pajaidavimą, kad visų užsieniečių studentų vardu kalbėtų lietuvaitė G. Lorencaitė, kuri, jo manymu, esanti viena iš geriausiai kalbančių prancūziškai. Lietuvaitės kalba iškilmių dalyvių buvo palydėta ovacijomis. Iškilmes aprašė vietos spauda, kuri pareiškė labai gražių jausmų lietuvių tautai, ta proga beveik ištiesai pacituodama mūsų studentės pasakytą kalbą.

"Kristaus Karaliaus Laivas"

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790